

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 mai 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Vicliuc Constantin cccccccc, născut la ccccc,
originar și domiciliat în sat. ccccccc*

prima instanță: 07.11.2017 – 24.05.2019

instanța de apel: 10.06.2019 – 10.09.2019

instanța de recurs ordinar: 25.11.2019 – 22.01.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 mai 2019, Vicliuc Constantin, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa: art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, închisoare pe un termen de 8 luni, pentru episodul privind sustragerea de la Vicol Sergiu; art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, închisoare pe un termen de 8 luni, pentru episodul privind sustragerea de la Lazer Dumitru; art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, închisoare pe un termen de 8 luni, pentru episodul privind sustragerea de la Blașco Alexandru; art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, închisoare pe un termen de 8 luni, pentru episodul privind sustragerea de la Gonța Ion. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, fiindu-i stabilit lui Vicliuc Constantin pedeapsă definitivă - închisoare pe termen de 1 an și 5 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea, a fost menținută în privința lui Vicliuc Constantin până la intrarea în vigoare a sentinței.

Acțiunea civilă înaintate de partea vătămată Vicol Sergiu și Gonța Ion a fost admisă integral.

A fost dispusă încasarea de la Vicliuc Constantin în beneficiul lui Vicol Sergiu prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 2300 lei.

A fost dispusă încasarea de la Vicliuc Constantin în beneficiul lui Gonța Ion prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 3 000 lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Vicliuc Constantin, la 29.11.2016, în intervalul de timp 08:00-12:00, acționând intenționat și având scopul sustragerii pe

ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în apartamentul nr. 101 situat pe str. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras dintr-o odaie de pe masă un lăntșor din aur în valoare de 5 500 lei și un portmoneu în care se afla suma de 2 300 lei, ce aparține cet. Vicol Sergiu, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 7 800 lei.

Tot el, în perioada de timp dintre 08.01.2018, ora 22:00 până la 09.01.2018, ora 03:00, aflând-se în apartamentul x a casei de locuit de pe str. Vasile Lupu, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil și dorind survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă, pe ascuns a sustras de pe noptiera din odaie în timp ce partea vătămată Blașco Alexandru dormea, un telefon mobil de model „Lenovo C2 Powerk 10A40” de culoare albă, cu nr. de IMEI x și IMEI x, în care se afla instalată cartela SIM x și SIM x, un flash card cu capacitatea de 16 Gb și o husă din plastic combinat cu piele artificială de culoare bej, la preț de 4200 lei, două parfumuri pentru bărbați la preț de 500 lei ambele, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii faptei, cauzând-i astfel părții vătămate Blașco Alexandru o daună materială considerabilă în sumă totală de 4 700 lei.

Tot el, la 27.01.2018, aproximativ la orele 04:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, fiind la domiciliul său, aflat pe str. Sfântul Ștefan nr. x, mun. Chișinău, a sustras de la partea vătămată Lazer Dumitru un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J3” cu prețul de 3 600 lei, înserat în husă cu prețul de 200 lei, în care se afla un card de memorie cu capacitatea de 8 Gb, cu prețul de 160 lei și cartela telefonică a operatorului de telefonie mobilă „Orange” cu nr. 0x, o pereche de căști cu prețul de 140 lei, precum și buletinul de identitate al acestuia și cardul bancar al SA „Moldindconbank” prin ce a cauzat prejudiciu material considerabil în sumă de 4 100 lei.

Tot el, la 14.02.2018, aproximativ la ora 03:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în apartamentul x de pe str. x din mun. Chișinău, a sustras pe ascuns un card bancar de la BC „Moldova-Agroindbank” ce aparținea lui Gonța Ion, de pe care ulterior a extras suma de 3 000 lei pe care i-a însușit, cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 4 000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cașu Iulian în interesele inculpatului Vicliuc Constantin, în termen legal, a atacat-o cu apel, solicitând admiterea apelului și casarea parțială a sentinței judecătoreiei Chișinău, sediul Râșcani din 24 mai 2019 și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului Vicliuc Constantin să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că:

- pedeapsa penală stabilită este prea aspră;
- în privința inculpatului Vicliuc Constantin urmează să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece acesta din urmă întrunește toate condițiile condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019, a fost respins apelul ca nefundat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea stabilite lui Vicliuc Constantin, urmând a fi calculat din data reținerii, cu includerea în acest termen durata aflării sub arest din 28.11.2018 până la 27.01.2019

4.1 Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Vicliuc Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune considerabile.

Instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, prima instanță a stabilit lipsa circumstanțelor agravante, iar ca circumstanță atenuantă a reținut - recunoașterea vinovăției. Ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, a săvârșit mai multe infracțiuni grave, dar și aplicând prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, instanța de fond a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni pentru fiecare episod în parte.

Prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor comise, care fac parte din categoria celor grave, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanței atenuante, de personalitatea inculpatului, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, antecedentele penale fiind stinse, nu a mers pe calea corijării, săvârșind din nou mai multe infracțiuni cu scop de cupiditate, precum și, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel a reținut că, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, este posibilă numindu-i o pedeapsă penală în limitele prevăzute de norma legală, care 2ste privativă de libertate.

Instanța de apel a conchis că nu este justificată solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse penale mai blânde, cu suspendarea executării pedepsei aplicate cu închisoarea, deoarece nu se va realiza scopul pedepsei, or, pedeapsa renală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea categoriei, duratei și cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Vicliuc Constantin poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Sunt neîntemeiate argumentele apărătorului cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece din analiza sentinței atacate, se constată că prima instanță și-a motivat soluția sa în partea aplicării categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este rezonabilă aplicarea pedepsei condiționate.

Concluzia instanța de fond referitor la aplicarea pedepsei privative de libertate în privința inculpatului este legală și întemeiată, deoarece aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va face imposibilă atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a lui Vicliuc Constantin.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului este în corespundere și cu regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

5. Decizia instanței de apel din 10 septembrie 2019, pronunțată integral la **08 octombrie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, la 29 octombrie 2019, prin care, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de **art. 427 alin. (1) pct. 8), 15)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a sentinței și a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința inculpatului Vicliuc Constantin să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul a menționat că:

- cu soluția adoptată de instanța de fond și apel nu sunt de acord, deoarece, conform art. 90 alin. (1) Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de

circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune, și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv;

- în privința inculpatului Vicliuc Constantin urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece acesta din urmă întrunește toate condițiile condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

6. Referințe asupra recursului ordinar declarat, nu au fost depuse.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

În prezenta speță, reieșind din conținutul recursului declarat se atestă, că autorul critică pedeapsa stabilită inculpatului Vicliuc Constantin ca fiind prea aspră și solicitând în acest sens aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de inculpat, criticând sentința și hotărârea instanței de apel cu referire la pedeapsa aplicată.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a menținut sentința motivându-și soluția emisă, iar dezacordul recurentului cu privire la faptul că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, nu reprezintă temei de casare întrucât atât prima instanță cât și instanța de apel și-au motivat concluzia privind numirea pedepsei cu închisoare, care se încadrează totalmente în dispoziții legale a infracțiunilor în comiterea cărora inculpatul Vicliuc Constantin a fost recunoscut vinovat.

Verificând dacă instanța de apel s-a pronunțat asupra criticilor invocate de apelant și dacă hotărârea adoptată conține concluzii întemeiate asupra considerentelor sale, în viziunea Colegiului, această instanță nu a neglijat prevederile alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale, care au și constituit fondul apelului.

De asemenea, instanța de recurs constată că, hotărârea contestată corespunde cerințelor prevăzute la alin. (8) art. 417 Cod de procedură penală, cuprinzând temeiuri de fapt și de drept, ce au dus la respingerea apelului declarat avocatul inculpatului.

Reieșind din conținutul solicitărilor recurentului, în urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la menținerea sentinței, fără a fi admise careva erori în acest sens, prima instanță stabilind în privința inculpatului o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare.

Instanța de recurs atestă că, la invocarea acestei poziții, recurentul ce acționează în numele inculpatului urma de a se documenta asupra personalității lui Vicliuc Constantin și impactului acțiunilor acestuia asupra societății în care se află inclusiv și recurentul.

Chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă legală, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă este stabilit în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

Dispozițiile art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal stabilesc că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată șine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul prevederilor legale menționate, Colegiul penal ține să indice, că pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimelor, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comisă.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către persoana vinovată, precum și de alte persoane.

În speță, Colegiul penal conchide că executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite prin sentință îl va determina pe inculpatul Viciuc Constantin să conștientizeze încă o dată faptele comise și consecințele survenite.

Pedeapsa aplicată prin sentință este una echitabilă și legală, fiind ținut cont de gravitatea, scopul și motivul infracțiunii săvârșite - infracțiuni grave și mai puțin grave, scopul de cupiditate, motiv de îmbogățire pe seama părților vătămate, personalitatea celui vinovat (activitatea infracțională anterioară cu condamnarea penală, caracteristica negativă de la locul de trai, modul de viață, lipsa evidenței la medicul psihiatru și narcolog etc.), lipsa circumstanțelor atenuante, prezența circumstanțelor agravante sub forma comiterii în grup și de o persoană cu condamnări anterioare, condițiile acestuia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

Fiind anterior condamnat, inculpatul Viciuc Constantin nu și-a făcut concluzii, n-a apreciat încrederea acordată și din nou a sfidat legile statului, comițând din nou infracțiuni intenționate, prima instanță corect apreciind că în cazul dat necesită a fi aplicată față de inculpatul Viciuc Constantin pedeapsa închisorii cu executare reală, Colegiul penal stabilind lipsa temeiurilor pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, reieșind și din multitudinea de infracțiuni comise, anterioarele condamnări, caracteristica negativă de la locul de trai.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că este rațional ca inculpatul Viciuc Constantin să execute pedeapsa închisorii, cu executare reală, doar așa vor fi atinse scopurile pedepsei prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cu referire la critica deciziei instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. 1) pct. 15) Cod de procedură penală, considerând că instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Colegiul penal apreciază că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CtEDO.

În același context, Colegiul penal menționează că, deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs. Olanda, din 19.04.1994*), or, modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani vs. Spania, din 09.12.1994*).

Astfel, verificând procesele-verbale ale ședințelor de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată.

Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate fiind oferite răspunsuri la toate motivele relevante invocate în apel în raport cu motivarea soluției primei instanțe.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal statuează că, în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sunt temeiuri de a interveni în sensul casării soluției adoptate de către instanța de apel, fiindcă această instanță just a stabilit vinovăția inculpatului *Vicliuc Constantin* în comiterea faptelor imputate și corect a menținut sentința primei instanțe, adoptând o hotărâre motivată și întemeiată legal, astfel concluzionându-se asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în prezenta cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cașu Iulian* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Vicliuc Constantin x*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 05 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda